

„Tedaj te je pa vendar dobro izplačal.“
 „Dobro, dobro!“
 In smijala sva se oba.
 Zdaj pa vsem prijazen pozdrav, Tončetu in drugim
 mojim znancem, čitateljem in prijateljem.

Miklavževi darovi.

Jako pogumno,
 Gladko, razumno
 Molil molitve sem vse:
 Oče naš, vero . . .
 Vsako, katero
 Nikolaj vprašal me je.

Potlej začelo
 Se je veselo
 Razdeljevanje daril.
 Jaz pa v plačilo
 In vspodbudilo,
 Čujte le, kaj sem dobil:

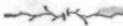
Tukaj konjička,
 Tamkaj možička,
 Tudi voziček imam.
 Niti cesarju,
 Niti vladarju
 Tega za krono ne dam.

Glejte vojaka,
 Tu korenjaka,
 Kak se po koncu drži.
 Taka hrabrina
 In korenina
 Bom tudi jaz, se mi zdi.

Štejem na prste
 Cele še vrste
 Lepega mnogo blaga.
 A naštrevati
 In razkladati
 Treba mi tu ni vsega.

Pridni bodimo,
 Radi molimo,
 Vsak se nas bo veselil.
 Kdor rad uboga,
 Leta še mnoga
 Bode dobival daril.

Fr. Zdravko.

Ej, ti snežec . . .

Ej, ti snežec, snežec beli,
 Kaj zavil v sneženi prt
 Vse si cvetke, vsa drevesa,
 Ki pokrivajo naš vrt?

Ej, ti snežec, snežec beli,
 Le počakaj malo me,
 Da obujem one škornje,
 Ki jih hlapec nosil je!

In da suknjo nase denem
 In pa kučmo na glavo,
 Potlej pa veliko preklop
 Vzamem v desno si roko.

Ej, ti snežec, snežec beli,
 To boš sul dol raz dreves,
 Ko bom mlatil in udrihal
 Pa smejal se sladko vmes!

Tatjan.

